

VALENCIAANSE

GEMEENSCHAP

Landschappen

TURISME
GENERALITAT VALENCIANA
AGÈNCIA VALENCIANA DEL TURISME

DISEÑO: ESTEVE GONZA

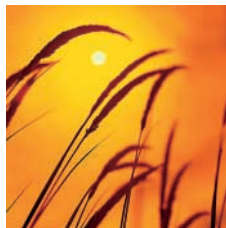
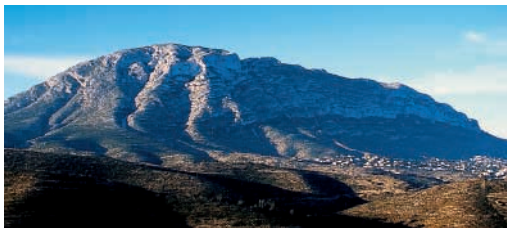

www.comunitatvalenciana.com

Van het noordelijkste punt in het berggebied van Els Ports de Morella en El Maestrat tot aan de zuidkust van La Vega Baja del Segura, heeft het Valenciaanse landschap heel wat variaties te bieden. Tussen de zandige stranden en de windige bergtoppen, het riet van de vochtige kuststroken, de zavelbomen in de bergen, de waterkanalen en de droge landen, de elkenwouden en de palmbossen, een territorium vol met geografische contrasten. Zo is de mediterrane wereld. De landschappelijke eigenschappen zijn sinds eeuwen bekend. De geografen hebben ze beschreven en de dichters bezongen: de nauwe relatie tussen de zee en de bergen, de overgangszone van de milde naar de bijna droge breedtes, de constante aanwezigheid van de menselijke werken als deel van het landschap en het klimaat als verenigende factor. Een klimaat van zuivere zomers en vriendelijke winters. En in de bergen, een echte winter met koude en sneeuw die het landschap beschilderen.

De Valenciaanse Gemeenschap, trouw aan haar mediterrane oorsprong, voldoet aan al deze beginsels. Een meer dan 20.000 vierkante kilometer groot gebied dat zich van noord naar zuid uitstrekt, met meer dan 450 km kust en maar 120 km van oost naar west op het breedste punt. Deze smalle kuststrook stijgt van de stranden op naar de 1837 m hoge Alto de las Barracas. De kust en de bergen zijn van elkaar afhankelijk en verliezen elkaar nooit uit het oog. Vanuit de bergen is de zee altijd aanwezig. Vanaf elk strand ziet u in de verte de rotsketens, alsof deze de kust zouden willen beschermen.

De Valenciaanse bergen zijn in twee grote bergketens verdeeld. Deze in het noorden en in het centrum maken deel uit van het Iberische Randgebergte, dat van noordwest naar zuidoost bijna de kust raakt. De gebergtes van Espina-Espadán en Calderona strekken zich uit en dalen af naar de zee. Daar waar de Iberische bergen zich met kleinere parallel aan de kust liggende gebergtes mengen, ontstaan er stukken hoge rotskust (Sierra d'Irta, bij Oropesa-Benicàssim). Het Valenciaanse zuiden is deel van het Andalusische Gebergte, dat van zuidwest naar noordoost loopt. Dit zijn energieke reliëfs, met steile wanden en spitse toppen, gemaakt van harde witte en rode kalksteen. Het Andalusisch Gebergte loopt door tot aan de zee in de Marina Alta en Marina Baixa en duikt daar vanaf de hoge rotskust in de zee. De windige kapen van San Antonio, La Nao of Moraira, Morro de Toix, Penyal d'Irac, Sierra Gelada, enz. wisselen af met steen en zandstranden van transparante waters in een beeldschoon landschap.

Aan de Valenciaanse kust bestaan brede zandstranden die vaak een grens zijn tussen de zee en vochtige zones zoals zeewaterplassen, moerassen en zoutpannen. Ze hebben een unieke waarde voor het milieu wegens de hydrologische functies en het originele ecosysteem, dat rond om het water georganiseerd is: vegetatie in waters en moerassen, endemische vissoorten en grote hoeveelheden van vogels die er nesten of overwinteren.

Ook de droge zones en de bergen zijn rijk aan flora. Als geheel heeft de Valenciaanse Gemeenschap 3.000 soorten, met een hoog percentage aan typische mediterrane varianten en zelfs lokale bijzonderheden, zoals in La Marina of Els Ports en El Maestrat. De variatie van de milieus vindt u in de vegetatie terug. Het zijn hoofdzakelijk mediterrane soorten (pijnboomen, steeneiken, enz.), maar in de buurt van de rivieren en de schaduwrijke plaatsen in de bergen groeien ook Atlantische en Midden-Europese soorten (albarpijnboomen, rode pijnboomen, bergeiken, essen, ahornboomen, lindebomen). In de hogere zones liggen waardevolle terreinen met zevenboomen. Overal is het mediterrane struikgewas vol van aroma's en kleuren die de boomen begeleiden.

De Valenciaanse landen passen zich aan de mens aan, geen enkel fysisch element is extreem. Sinds de eerste bewoners - die in de grotten van Parpalló of Bolomor woonden - in Valltorta jaagden en de honing uit de grot van La Araña haalden, hebben de beschavingen achterelkaar het landschap verfraaid met menselijke werken. De kleine dorpen in de bergen, de getemde berghellingen, de verafgelegen abdijen, de groentetuinen, de kastelen, de boerenhuisjes, de waterwegen, de molens, enz. mengen zich in het landschap om het in een zekere mate te centreren en er een betekenis aan te geven.

Ook de gewassen zijn een deel van het landschap geworden. De olijf-, brood- en vijgenboom, de kersenboom en andere fruitbomen, of de nieuwere amandelboom zijn de heren van het droge land en van de bergen. In de vlakke landen aan de kust vinden we sinaasappelbomen en andere citrusbomen, groentetuinen, rijstvelden, enz. Daar waar mogelijk, wordt water gegeven. De kleinste bronnen, waarvan velen van Moorse oorsprong, worden voor irrigatie gebruikt. De grote landbouwgebieden aan de kust leven dankzij de rivieren Mijares, Palencia, Turia, Júcar, en de zijrivieren Cabriel y Magro, Serpis, Vinalopó en Segura. De landbouwcyclus zorgt voor verschillende mooie landschappen per jaar: de bloei van de sinaas-, amandel- kersenbloesem. De rijstvelden van de Albufera veranderen plots in een smaragdgroen meer.

De Valenciaanse landschappen combineren de natuurlijke waarden met een culturele schat. Een enkel bezoek en u kunt al de diversiteit van de landschappen leren kennen. Met dit doel hebben wij hier verschillende voorstellen samengevat. Daaronder zijn de 16 beschermde natuurparken (zowel parken, natuurgebieden en maritieme reservaten) van de Valenciaanse Gemeenschap. Maar deze selectie is echt niet alles wat de Valenciaanse Gemeenschap te bieden heeft; dat zou een te grote beperking zijn. De andere plaatsen wachten op een bezoeker die op ontdekkingsstocht gaat. Om de streek te verkennen, volstaat het om er rustig doorheen te reizen. Het resultaat zal altijd - daarop kunt u rekenen - een aangename verrassing zijn.

DE TINENÇA DE BENIFASSÀ

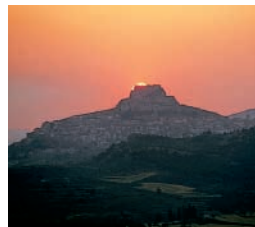
Het oude eigendom van het klooster van Benifassà bestaat uit een berglandschap van grote ecologische waarde. Tussen de dichte bossen van zwarte en grove dennen, zijn er ook hier en daar kleinere linden- en beukenbosjes te vinden. Onder de gevarieerde fauna worden hier wilde berggeiten, everzwijnen, aasgieren, haviks- en dwergarenden aangetroffen. Deze streek maakt deel uit van het Rijksjachtgebied Puertos de Tortosa y Beceite. Een reeks wandelpaden verbindt de zeven dorpjes van Tinença - Bel, Bellestar, Boixar, Castell de Cabres, Coratxar, Fredes en La Pobla de Benifassà en hun uitstekende uitgangspunten om dit praktisch ongerepte landschap te ontdekken.

Het klooster van Santa Maria de Benifassà en het dorp van Vallibona liggen tussen de gastvrije bergen van Tinença en Turmell (pagina links). De zon verstoppt zich achter het silhouet van Morella en belicht het heiligdom van La Balma (pagina rechts).

HET DAL VAN DE CÉRVOL-RIVIER EN DE SIËRRA DEL TURMELL

Dichtbij Morella opent zich het dal van de Cérvol-rivier, ook wel Corses-dal genoemd, tussen de Tinença de Benifassà in het noorden en de Siërra de Turmell in het zuiden. Midden in dit dal ligt het dorp Vallibona en hier en daar geïsoleerde boerderijen tussen uitgestrekte bossen van grove dennen, Iberische bergeiken en Aleppo-dennen. Vanuit het dorpje Vallibona leiden stille wandelpaden naar de top van de Turmell (1.281 m) of naar de bedevaartkapel van Santo Domingo.

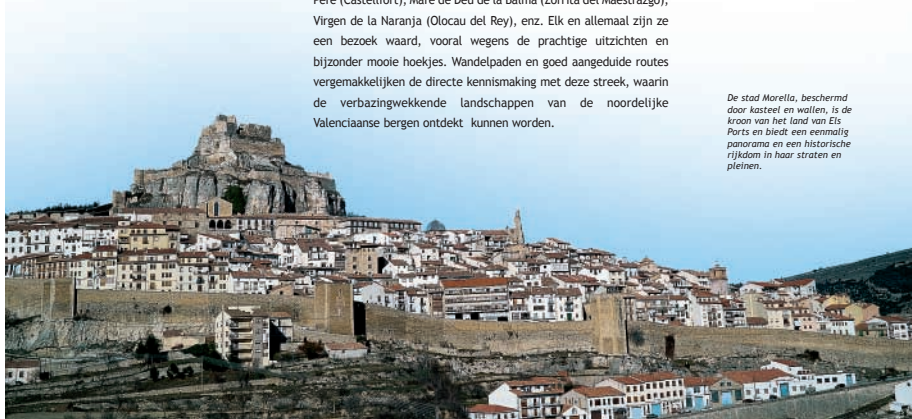

HET BERGGEBIED ELS PORTS DE MORELLA: STENEN LANDSCHAPPEN

In dit afgelegen bergland tekent zich een onuitwisbaar silhouet af waar de historische stad Morella majestueus troont. Een unieke combinatie van eeuwenoude door de mens opgerichte gebouwen en de natuurlijke vegetatie (steeneikenbossen waar veel truffels worden aangetroffen, eiken, enz.) vormt een harmonieus geheel. Terrascultuur, veepaden tussen stenen muren, boerderijen, bedevaartkapellen en talrijke heiligdommen vormen een uniek landschap, waar ook de arenden en gieren met hun majestueuze vlucht niet ontbreken. Een groot aantal kapellen en heiligdommen: Vallivana (Morella), Sant Cristófol, Mare de Déu de la Font y Sant Pere (Castellfort), Mare de Déu de la Balma (Zorrita del Maestrazgo), Virgen de la Naranja (Olocau del Rey), enz. Elk en allemaal zijn ze een bezoek waard, vooral wegens de prachtige uitzichten en bijzonder mooie hoekjes. Wandelpaden en goed aangeduide routes vergemakkelijken de directe kennismaking met deze streek, waarin de verbazingwekkende landschappen van de noordelijke Valencianse bergen ontdekt kunnen worden.

De stad Morella, beschermd door kasteel en muren, is de kroon van het land van Els Ports en biedt een eenmalig panorama en een historische rijkdom in haar straten en pleinen.

DE LANDSTREEK L'ALT MAESTRA, EEN MEDITERRAAN BERGLANDSCHAP

In de loop van de eeuwen hebben de traditionele landbouw en de veeteelt een gevarieerd landschap gevormd waarin zich steeneiken- en dennenbossen met het werk van de mens afwisselen. Om volop van een adembenemend uitzicht vanuit prachtige uitkijkpunten over deze streek te genieten, kunt u naar de Tossal de la Nevera (Cati, 1.281 m) of de Mola d'Ares (Ares del Maestre, 1.318 m) of het kapelletje van Sant Cristófol (Benasal) stappen. Om uit te rusten, bezoekt u dan de badplaatsen van Font de l'Avellà of Font d'En Segures. De eenzaamste plekjes bevinden zich in het diepe ravijn van de Montlleó-rivier dat vanuit Culla of Villafraça toegankelijk is. In de winter is het niet vreemd dat sneeuw een nieuw contrast schildert over dit unieke mediterrane berggebied, dat op een rustige wijze genoten dient te worden.

Op meer dan duizend meter hoogte lijkt Ares del Maestre aan de rotsen gelast te zijn om alle winden te kunnen weerstaan. De vallei van Valltorta bewaart in haar beschermde hoekjes jachtscènes (onderaan).

ROTSSCHILDERINGEN EN RAVIJNEN: LA VALLTORTA

Het diep ingesneden ravijn van Valltorta kronkelt tussen de gemeentegebieden van Albocàsser, Les Coves de Vinromà en Tírig. Het gaat om een schraal landschap met kalksteenrotsen en een relatief dorre vegetatie waar hoofdzakelijk wilde olijfbomen en dwergpalmen worden aangetroffen die zich aan de grote droogheid hebben moeten aanpassen. In het late Paleolithicum en het Neolithicum was Valltorta een uitstekend jachtgebied. De grote hoeveelheid rotsschilderingen in Levante-stijl die zich op de steile rotswanden bevinden leggen hiervan duidelijk getuigenis af. De schilderijen van het ravijn van Gasulla (Ares del Maestre) en Dels Covarjos (Benasal) voltooien dit landschap dat dankzij natuur en cultuur een Cultureel Park geworden is. In het Valltorta-museum te Tírig (tel. 964 76 10 25) wordt een uitgebreide uitleg met exposities en bezoeken van deze culturele nalatenschap geboden.

VALENCIAANSE

GEMEENSCHAP

De Mijares-rivier vloeit door de smalle pas van Chillapájaros (boven). Water en bossen van het landschap van Alto Mijares en het Espadán Gebergte (pagina rechts).

DE BOVENLOOP VAN DE MIJARES

De Mijares-rivier baant zich in haar bovenloop een weg tussen hoge rotswanden en berghellingen en de met dennen beboste oevers. Hier is het water alomheersend, zowel in rivieren, beekjes en stuwmeren als in de talrijke warmwater- en gezondheidsbronnen. Dichtbij het dorp Montanejos bieden het spectaculaire ravijn van Maimona en de diepe bergkloof van Chillapájaros uitstekende rotswanden voor klimmers. De Villahermosa-rivier, een zijrivier van de Mijares, vloeit vanaf de top van de Penyalgosa langs Ludente en Argelita. Een groot aantal gemarkeerde wandelpaden (o.a., het Grote Wandelweg GR-7) leiden tot deze prachtige op middelbare hoogte gelegen plaatsen van het mediterrane bergland. Bij de grens met Aragón vinden we Cortes de Arenoso en San Vicente, met interessante landschappen en hoge woeste massieven.

HET PENYAGOLOSA-MASSIEF

Het betreft een hoog, vrijwel intact bergmassief dat deel uitmaakt van de Iberische bergketen. De hoogste top van dit massief is die van de Penyalgosa-berg met 1.813 meter. Van hieruit kunt u van een fantastisch panorama over nagenoeg alle landstreken van de provincie Castellón genieten. Aan de voet van de Penyalgosa liggen het Heiligdom van Sant Joan de Penyalgosa - een belangrijke bedevaartplaats - en uitgestrekte bossen van zwarte en grove dennen, Iberische bergelken, enz. Het massief is bereikbaar vanuit de schilderachtige dorpjes Villahermosa del Río, Vistabella del Maestrazgo en Xodos. Wie zin heeft, kan vanuit deze symbolische berg via de Grote Wandelweg GR-33 tot Castellón de la Plana aan de zee lopen.

De laatste zonnestralen
schijnen achter de hoogte
van de Penyalgosa en
nodigen uit om de meest
afgelegen natuurschatten
te gaan ontdekken.

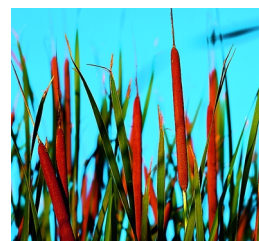

NATUURPARK SIÉRRRA DE ESPADÁN EN DE SIÉRRRA ESPINA

De Iberische bergketen schijnt de Middellandse Zee met zijn twee voornaamste uitlopers, de Siérrra de Espadán en de Siérrra Espina, te willen bereiken. Deze twee gebergten scheiden het bekken van de Mijares van dat van de Palancia af. De hoogste berg van de Siérrra Espina is de Santa Bárbara de Pina (1.405 m) die een heel rijke vegetatie in zijn schaduw herbergt. Dankzij de grote neerslag en de bijzondere bodemsamenstelling (Triasandsteen) van deze bergstreek, zijn er in de Siérrra de Espadán prachtige kurkeiken- en dennenbossen. De plaatsen Ain, Almedijar, Eslida en Villamalur zijn goede uitgangspunten om deze streek van grote ecologische waarde te ontdekken, en natuurlijk ook het Natuurpark Siérrra de Espadán, dat een netwerk van gemarkeerde wandelpaden heeft: de GR-36 en verschillende kleinere wandelpaden. Omstreeks het feest van San Juan (24 juni) vindt de vrolijke winning van kurk uit de kurkeiken plaats: de donkere stammen worden lichtrood in een wonderlijk chromatisch spel.

DE BOVENLOOP VAN DE PALANCIA

Vanuit de monumentale stad van Segorbe is het mogelijk in de bovenloop van de Palancia verschillende plaatsen van grote natuurlijke waarde te bezoeken. De hoge bergen van El Toro zijn uitlopers van de nabijge Sierra Javalambre met typische bergvegetatie, aangepast aan het harde klimaat: witte pijnboom, boomvormige jeneverbessen en zevenbomen. De bron van de Palancia, prachtig gelegen in een diep ingesneden bergkloof, en het ravijn van de Resinero zijn twee vanuit Bejis bereikbare gebieden. In de dorpen Canales en Sacañet, die aan de voet van de Bellida-berg (1.319 m) liggen, bevinden zich vandaag nog meer dan 50 ijskelders waarin vroeger het ijs opgeslagen werd dat voor de stad Valencia en de streek van l'Horta bestemd was.

HET NATUURPARK EL PRAT DE CABANES-TORREBLANCA

Het natuurpark van El Prat de Cabanes-Torreblanca is een vochtgebied van uitzonderlijke waarde. Het lagunegebied, dat vroeger onder de naam Albalat dels Ànecs bekend was, is van de zee door een zand-, keien- en kiezelgordel afgescheiden. Hier vindt u de heel zeldzame inheemse vogelsoorten, zoals zeepatrijzen en grauwe kiekendieven. In de nabijheid van het natuurpark staan diverse kustwachttorens die een bezoek waard zijn: die van Capicorb (bij Alcalà de Chivert), Torrenostra (bij Torreblanca) en Torre de la Sal (bij Cabanes). In het Experimentele Centrum voor Zeebiologie de Torre la Sal in Ribera de Cabanes ligt het informatiecentrum van het natuurpark (tel. 608 04 84 31).

HET NATUURPARK SIERRA DE IRTA DE KUST VAN CASTELLÓN

De kust van de landstreek van Castellón, bekend als Costa Azahar, biedt een grote verscheidenheid aan landschappen. Talrijke zandstranden wisselen zich af met kiezelstranden (Cabanès, Moncófar en Torreblanca) en twee rotsige kuststroken. De eerste bevindt zich tussen Benicàssim en Oropesa. De tweede is de Sierra d'Irta (tussen Peníscola en Alcalà de Chivert) en is prachtig onderhouden. Langs de kust liggen ook talrijke vochtgebieden van grote ecologische waarde. In het uitgestrekte vochtgebied gevormd door het moeras van Peníscola, de monding van de Millars-rivier (bij Vila-real), de lagune van Nules en het moeras van Chilches-Almenara, bestaat een bijzonder ecosysteem met heel interessante water- en moerasplanten en inheemse vissoorten zoals de fartet (*Aphanius iberus*) en de samaruc (*Valencia hispanica*). In dit gebied nesten of overwinteren ook talrijke vogelsoorten.

De bovenloop van de Palancia-rivier voert water naar het meer van Regajo en is vol met uiterst rustige ruimtes midden in de natuur (boven). Het water is ook de hoofdrupsplek in het landschap van Prat de Cabanes-Torreblanca (onderaan rechts).

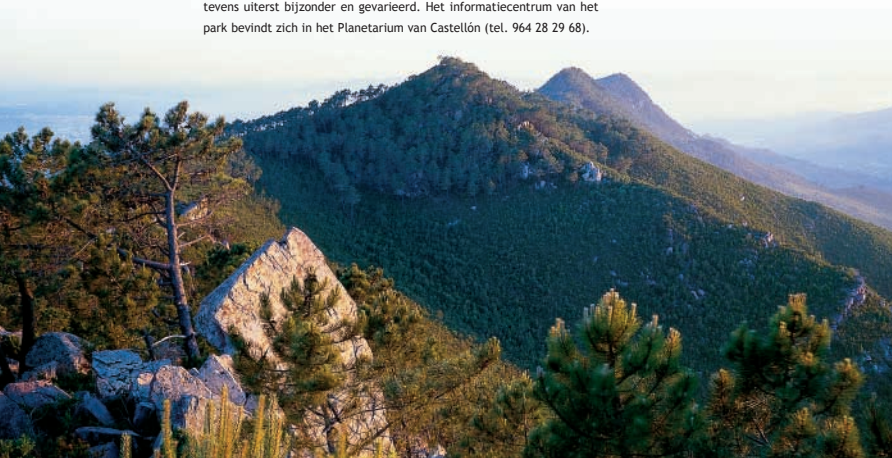

De vulkanische rotsen van de Columbretes-eilanden zijn bekend wegens hun donkere kleur en zijn een spectaculair zicht.
De pijnbomen dekken het energieke reliëf van Desert de les Palmes af (onderaan).

HET NATUURPARK VAN DE LES COLUMBRETES-EILANDEN

Deze eilandengroep, die ongetwijfeld een van de meest interessante gebieden in de westelijke Middellandse Zee is, onderscheidt zich door zijn uniekheid en door de enorme rijkdom van zijn ecosystemen zowel te water als te land. De archipel bestaat uit verschillende kleine eilanden van vulkanische oorsprong. Het grootste ervan heet Illa Grossa en aan de huidige vorm is duidelijk te zien dat het om een vroegere krater gaat. Op deze eilanden zijn de Eleonor-alk, de Audouin-meeuw en een specifiek soort schildpad, de 'tortuga boba' thuis. De onderzeese dierenwereld is tevens uiterst bijzonder en gevarieerd. Het informatiecentrum van het park bevindt zich in het Planetarium van Castellón (tel. 964 28 29 68).

HET NATUURPARK DESERT DE LES PALMES

Dit beschermd gebied, dat een werkelijke bijzonderheid van La Plana is en zich tussen Benicàssim, Borriol, Castellón de la Plana, Oropesa en La Pobleja Tornesa uitstrekt, is geen woestijn (Desierto) wegens de vegetatie, maar een historische benaming die verwijst naar de kloosters waar geestelijke rust gezocht werd. Bovendien vindt u er kurkeiken, pijnbomen, steeneiken en struikgewas (heideplanten en tijm). Vanuit de sierlijke Agües de Santa Àgueda, roodachtige rotsformaties, kunt u van een adembenemend panorama over de hele kust en de land van La Plana genieten. Andere bezienswaardigheden zijn de 729 meter hoge top van de Bartolo, de kastelen van Miravet en Montornès, het karmelietenklooster en de bedevaartskapel van Les Santes. Het informatiecentrum van Bartola in het natuurpark biedt nuttige informatie (Km 7,8. Weg van Magdalena naar de Desert. tel. 964 76 07 27).

RINCÓN DE ADEMÚZ

De Hoek van Ademuz, een gescheiden deel van het Valenciaanse gebied, ligt tussen de Aragonese en Castiliaanse landen. In het midden stroomt de Turia- of Blanco-rivier, tussen smalle ravijnen en open land, waarop tuinbouwgebieden en moderne populierplantages te zien zijn. Aan beide zijden van dit dal stijgen steile bergen omhoog. Richting oosten gaan deze tot het Javalambre-gebergte, met mooie bergen, waardevolle zevenbomen en witte pijnbomen. Het hoogste punt van de Valenciaanse Gemeenschap ligt hier: de Alto de las Barracas oftewel Cerro Calderón (1.837 m). Alle dorpen in de Rincón de Ademuz zijn door kleine wandelwegen verbonden, zodat u makkelijk in de Iberische bergen kan rondlopen.

De Puebla de San Miguel, de Ebrón-rivier, details van Ademuz en Los Santos... de geheime wonderen van Rincón de Ademuz.

DE SIËRRA CALDERONA

De Siërra Calderona is steeds de achtergrond van de landschappen van L'Horta, El Camp de Túria en El Camp de Morverde. Deze bergketen scheidt de bekkens van de Palancia in het noorden van het bekken van de Turia en Carraixet in het zuiden. In dit hoofdzakelijk uit Trias- en kalkzandsteen - leisteen - samengesteld berggebied dat een machtig mozaïek van landschappen vormt, zijn enkele dennen- en kurkeikenbosjes te vinden. Het hoogste punt, de Gorgo (907 m), is vanuit Olocau of Gátova bereikbaar. De top van de Garbí (601 m), bereikbaar vanuit Náquera, Serra of Segart, biedt een prachtig uitzicht over de streek. In de vredige dalen van deze siërra hebben verschillende religieuze gemeenschappen zich op zoek naar stilte en rust teruggetrokken: de karmelietenkloosters van Portaceli (bij Serra) en Vall de Crist (bij Altura) en het franciscanenklooster van Sant Esperit (bij Gilet). De Grote Wandelweg GR-10 en een netwerk van kleinere wegen nodigen de mensen die graag een uitstapje doen uit om deze aantrekkelijke streek te bezoeken.

DE BOVENLOOP VAN DE TURIA

Vanaf Chulilla vloeit stroomopwaarts de Turia door een met diepe dennenbossen bedekt berglandschap. Op de oevers langs de rivier liggen talrijke picknick- en kampeerterreinen die als uitgangspunt kunnen dienen voor aangename excursies naar de stuwmeren van Benagéber en Loriguilla, de waterval van Barchel, of voor interessante verkenningstochten naar het grote aantal waterbronnen waar een rijke oevervegetatie in het wild groeit. De werken van de mens, zoals het heiligdom van de Virgen del Remedio en het dichtbij gelegen uitzichtpunt of het aquaduct van Peña Cortada, zijn allemaal in harmonie met het landschap. Deze uitgestrekte streek, die een van de belangrijkste bosgebieden van de Valenciaanse Gemeenschap bezit, is vanuit Chelva, Sinarcas, Titaguas of Tuéjar bereikbaar. Na het bezoek nodigen de badplaatsen van Fuencaliente (Chulilla) of Baños de Verche (Domeño) tot een welverdiende rust uit.

De leisteeptoppen van de Siërra Calderona bieden grote panorama's (andersan). Hierboven, het stuwmeer van Loriguilla en de Tuéjar-rivier, blauwe en groene landschappen van de bovenloop van de Turia.

Waterval van Chera: het stuwmeer van Buseo geeft water aan de kustvlaktes.
De canyon van de Júcar, bij Cortes de Pallás, en de grot Cueva de Don Juan in Ayora
zijn ideale plaatsen om aan avontuursport te doen (pagina rechts).

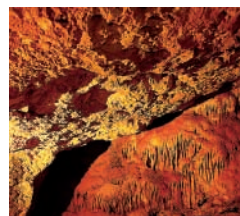
DE REATILLO-RIVIER EN DE SIËRRA DEL TEJO

De Reatillo is een zijrivier van de Turia die het water van de Siërra del Tejo en de Siërra de Negrete opvangt. De Grote Wandelweg GR-7 loopt erlangs. In een brede vallei met pijnbomen ligt het stuwmeer van Buseo. Vanuit de dorpjes Chera, Siete Aguas, of Sot de Chera kunnen het indrukwekkende ravijn van Hoz, de top van de Tejo (1.250 m) met zijn interessante vegetatie of de kom van Hoya de Cherales worden bezocht.

DE LOOP VAN DE CABRIEL

Over meer dan 50 kilometer, tussen het stuwmeer van Contreras en de samenloop met de Júcar bij Cofrentes, vormt de Cabriel de grenslijn tussen het Valenciaanse land en het uitgestrekte gebied van Castilië. De kronkelende loop van de rivier is de as van een vrijwel ongerepte landstreek met een bijzonder rijke oeverflora waar beschermde vogelsoorten zoals uilen, konings- en havikszarenden hun habitat hebben. Vanuit het dorpje Villagordo del Cabriel kunnen de spectaculaire rotsnaalden van Los Cuchillos en het dal van Fuenesca worden bezocht. Tussen de landschappen van Vadocañas en Villatoya vloeit de rivier door sterk kronkelende meanders in een diepe bergkloof die bekend is als Las Hoces. De dorpjes Villatoya en Casas del Río zijn vanuit Requena bereikbaar.

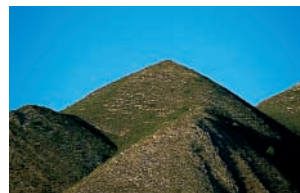

HET GEBIED VAN MUELA DE CORTES EN HET CAROIG-MASSIEF

Tussen de landstreken van Valle de Ayora, La Canal de Navarrés en de diep ingesneden canyon waardoor de Júcar loopt, ligt een uitgestrekt tafelland dat met de top van de Caroig (1.126 m) zijn hoogste punt bereikt. Al is dit gebied hoofdzakelijk met mastikbomen en kermeseiken begroeid, kunnen ook hier en daar steeneiken- en essenbosjes worden aangetroffen. In de bijzonder mooie rivieren Fraile, Ludey en Grande zijn nog waterschildpadden te zien. Overal zijn geologisch en geomorfologisch interessante punten te vinden: vulkanische resten op de Cerro de Agrás (Cofrentes), Las Quebradas (Teresa de Cofrentes), de Grot van Don Juan (Jalance) waar toeristenbezoeken mogelijk zijn, de canyon van de Júcar-rivier, enz. Veelvuldige voorbeelden van prehistorische grotsschilderkunst zijn te zien: de schilderijen van Cueva de la Araña en Barranco Moreno, waar u door gidsen kan worden rondgeleid (informatie op het gemeentehuis van Bicorp, tel. 96 226 91 10). Deze streek, die deel uitmaakt van het Rijksjachtgebied Muela de Cortes, is bereikbaar vanuit de landstreken Valle de Ayora (Teresa de Cofrentes, Ayora, enz.) of La Canal de Navarrés.

SIÈRRAS VAN CORBERA EN VAN LES AGULLES

Het gaat om twee vertakkingen van de Iberische bergketen die zich tussen Alzira en Tavernes de la Valldigna uitstrekken. Het verlaten hiëronymietenklooster van Murta bij Alzira ligt in een dal van grote botanische rijkdom waar meer dan 1.000 plantensoorten geïndexeerd staan, waarvan velen inheems. Als voorbeeld van koudere klimaten, de es, de steeneik en sommige eiken. De traditionele wegen gaan over de siërra en verbinden de bronnen van Barber, Sangonera, Casella, l'ouet, enz. Bergbeklimmen is mogelijk op verschillende plaatsen, en een reeks goed aangeduide wandelpaden starten vanuit Alzira, Corbera en Tavernes de la Valldigna en leiden u door de kustbergen. Vanaf de toppen van de Ratlla (626 m), Cavall Bernat (585 m) en Les Creus (540 m) heeft u een fantastisch panorama op de hele kustlijn.

Waardevol marmer wordt gewonnen uit de bergen van de Buixcarró (boven). Tussen de sinaasappelbomen van Marxuquera, de Siërra del Molló, dichtbij Gandia (pagina links).

HET MONTDÚVER MASSIEF EN DE SIËRRA DE BUIXCARRÓ

Op dit kalksteenmassief, waar erosie diepe groeven heeft doen ontstaan, vinden we een landschap vol gaten, hollen, enz. Met als centrum de polje van Barx: het water heeft geen uitgang aan de oppervlakte en loopt ondergronds via de Avenc de la Donzella door. In de grotten van Bolamor (Tavernes de la Valldigna), van Parpalló (Gandia) of de Les Malladetes (Barx) hebben de eerste Valenciaanse bewoners ontelbare herinneringen van hun cultuur achtergelaten. Tevens zijn Pinet en Xeresa startpunten voor een mooie rondwandeling om interessante plantensoorten aan te treffen. De hoogste top is die van de Montdúver (841 m), een perfect uitzichtpunt op de nabij gelegen kust van La Safor.

SIËRRAS VAN LA SAFOR EN L'ALMIRALL

Het massief van La Safor bij de historische stad Gandia wordt ten noorden afgesloten door de wondermooie Racó del Duc en de "Hellekloof" (Estret de l'Infern), een diepe bres van de Serpis-rivier. Landschappelijk bijzonder fraai is het strookje water tussen de bergen, dat vanwege zijn rijke fauna en flora, een enorme ecologische waarde heeft. L'Orxa en Villalonga zijn ideale uitgangspunten om het gebied van deze corridor te ontdekken. Daarbij wordt een oude spoorbaan tussen Alcoi en Gandia als wandelweg gebruikt. De adembenemende, 1.010 meter hoge Circ de la Safor, een cirkelvormige rotsopstelling met steile rotswanden en heel interessante steenformaties, bekroont het massief en geeft een breed panorama aan diegene die het bestijgt.

SIËRRAS VAN BENICADELL EN AGULLENT

Deze twee gebergtes zijn de natuurlijke grens tussen de landstreken La Vall d'Albaida in het noorden en L'Alcoià-Comtat in het zuiden vormen. Vanuit de stad Ontinyent kan u het gebied van Pouclar aan de Clariano-rivier bereiken, of u kan via de 'Senda dels Enginyers' door de bergen lopen. Zowel Atzeneta d'Albaida, Beniatjar als Albaida zijn goede uitgangspunten voor prettige excursies naar het ravijn Barranc dels Fontanars, de top van de Benicadell (1.104 m) of de Covalta-berg, waar een interessante archeologische vindplaats bezocht kan worden. Op de naar het noorden wijzende bergkam van de Siërra de Benicadell bevinden zich een twaalfal ijskelders of "sneeuwputten", waarin tot het begin van de 20ste eeuw sneeuw bewaard werd. Vanaf de bergen ziet u waarom de Arabieren deze streek 'wit' (albaida) noemden: de aarde in de vallei heeft een lichte witte kleur, omringt door donkere strepen van de vegetatie in de ravijnen.

Visserboten in de Estany de Cullera.
De elegante berg Benicadell bewaakt
de Albaida-vallei.

DE KUST VAN VALENCIA

De vlakke kust van de provincie Valencia bestaat hoofdzakelijk uit vlakke zand- en kiezelstranden. Uitgestrekte zandgebieden, sommige met brede duinenrijen (Arenals de Canet en Dehesa del Saler), scheidden vroeger een hele reeks aaneengeschaalde vochtgebieden van de zee. Ondanks hun waardevolle fauna en flora en de eigenschappen van het water, die perfect aan de bijzondere omstandigheden van deze vochtomgeving aangepast waren, werden vele van deze gebieden met de tijd drooggelegd. De Marjal dels Moros (Puçol, Sagunt) is tot Bijzonder Speciale Vogelzone benoemt en in de nabije Alqueria dels Frares bevindt zich het Centrum voor Milieuopvoeding (tel. 96 268 00 00). Andere nog overgebleven vochtgebieden zijn de moerassen van Cullera (Bassa de Sant Llorenç, l'Estany Gran en El Brosquil), Tavernes en Xeraco-Xeresa. Deze vochtgebieden zijn het habitat van een enorme verscheidenheid aan vogelsoorten en hebben een bijzondere flora. De berg Muntanya de les Raboses (234 m) bij Cullera is een uitstekende observatiepost over de uitgestrekte stranden en vochtgebieden van de landstreken L'Horta, La Ribera Baixa en La Safor.

HET NATUURPARK VAN HET ALBUFERA-MEER

Het ten zuiden van de stad Valencia gelegen Albufera-meer is dankzij haar zoete wateren ongetwijfeld een van de belangrijkste mediterrane natuurgebieden. Op de kuststrook, die het meer van de zee afscheidt, strekken zich belangrijke duinenformaties uit die op hun beurt van elkaar gescheiden worden door mallades of kommen. Een deel van dit uitgestrekte zandgebied is de Devesa del Saler, die met Aleppodennenbossen en dicht kreupelhout bedekt is. Drie golas of kanalen (twee natuurlijke en een kunstmatig aangelegd) verbinden het Albufera-meer en het omliggende moerasgebied met de zee. Elk van deze gebieden heeft zijn eigen inheemse flora en fauna. Het Albufera-meer is een belangrijke nest- en overwinteringsplaats voor tal van trekvogels. Het informatiecentrum te Racó de l'Olla (weg van El Palmar, tel. 96 162 73 45) biedt, door middel van georganiseerde tochten en regelmatige tentoonstellingen, uitgebreide informatie over het Natuurpark van het Albufera-meer.

De duinen en de flora, kanalen,
rijstvelden, het meer... de Albufera
is een mozaiek van landschappen,
vlak naast Valencia.

Het moeras van Pego-Oliva aan de voet van de bergen (boven). Tussen Dénia en Jávea, de Montgó en de kustklippen, een enorm waardevol gebied (pagina rechts).

HET NATUURPARK VAN HET MOERASGEBIED VAN PEGO-OLIVA

De neerslag afkomstig uit de kartelige gebergten van de Sierras Mostallà, Segària, Migdia, voedt dit uitgestrekte moerasgebied, vroeger een Albufera-meer, dat bijna heel het jaar door onder water staat. Van de zee werdt het door een zandgebied met duinenformaties gescheiden. Er zijn uitgebreide rietvelden en grote en kleine door de mens gebouwde kanalen waar de samaruc en colmilleja leven. Vanuit de plaatsen Pego en Oliva kan dit vochtgebied bezocht worden, waarin heel zeldzame vogelsoorten, zoals bruine kiekendieven en witoogenden, hun vaste habitat hebben. Het informatiecentrum van het Natuurpark van de Marjal de Pego-Oliva ligt in Pego (tel. 96 640 02 51).

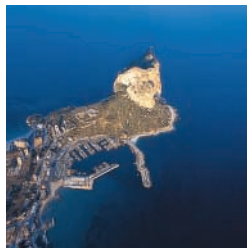
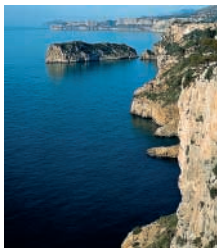
HET NATUURPARK MONTGÓ

De Montgó is een indrukwekkend 753 meter hoog kalksteenmassief dat tussen de gemeentes van Dénia en Jávea aan de zee ligt. Via het plateau van Les Planes, waar resten van een landbouwkundig verleden nog te zien zijn, is het met de Kaap van San Antonio verbonden. De flora van het park is bijzonder rijk en telt ruim 600 verschillende plantensoorten, waarvan vele endemisch zijn. U kan uit vele richtingen de Montgó bestijgen en daarbij van het gevarieerde landschap genieten: steenwanden, landbouw, bossen, ravijnen, enz. Vanaf de top is een uitgebreid panorama te zien, en soms kan u zelfs het eiland Ibiza aan de horizon ontdekken. Het informatiecentrum in Torrecremada (Dénia, tel. 96 642 32 05) biedt tal van nuttige inlichtingen over dit beschermd natuurgebied van ecologische waarde. De klippen van de kaap van San Antonio en de zee daaronder zijn tot Maritiem Reservaat verklaart.

HET NATUURPARK VAN DE ROTS VAN IFAC - PENYAL D'IFAC

De bij Calpe gelegen Rots van Ifac, die alleen door een smalle landtong met het vasteland verbonden is, rijst 332 meter uit de zee. Aan zijn voeten ligt de stad en haven van Calpe. Het park ligt op een kalksteenformatie met een typische rotsvegetatie vooral bestaande uit dwergpalmen en Fenicische jeneverbessen, met meer dan 80 verschillende vogelsoorten waaronder nest-, trek- en zwerfvogels. Vanaf de top, die via een wandelpad bereikbaar is, heeft u schitterende uitzichten op de kust en het landschap. Een bezoek aan het nabij gelegen stuk natuur, de zoutmeren van Calpe, is ook de moeite waard. Verder bestaat er ook een Aula voor de Natuur van de Penyal d'Ifac waar nadere informatie over het natuurpark verkregen kan worden (tel. 96 597 20 15).

De Penyal d'Ifac en de kliffen van La Marina zijn habitat van planten en vogels die op deze rotswanden leven.

VAN KAAP SAN ANTONIO TOT KAAP BLANCO

Tussen Kaap San Antonio (Jávea) en Kaap Blanco (Teulada) strekt zich een wilde en grove kustlijn uit. De Andalusische bergen dalen in de zee en tonen als afscheid een uniek landschap: steile rotswanden, afgezonderde krekken, klippen, spelonken en enkele stranden. Kaap San Antonio, die met zijn imposante klif 160 meter uit de zee oprijst, is wegens de onderzeese wereld een beschermd maritiem natuurreservaat. Na de baai van Jávea krijgen de steile kliffen en de hoge rotsen opnieuw de overhand. Kleine eilandjes (Portitxol en Descobridor) vlak aan de kust en talrijke kleine krekken en de kapen van Sant Martí, Prim, Negre en La Nao maken dit gebied nog interessanter. Verder ten zuiden liggen de mooie baai La Granadella en het voorgebergte Morres de Benitaxell waarover de 445 m hoge Puig de Na Llorença-berg met een rijke flora en talrijke endemische plantesoorten troont. De landtong van Moraira beschermt de kleine rede van deze schilderachtige haven. In dit wonderschone kustgebied bevinden zich ook de resten van enkele oude wachttorens: die aan de Kaap Prim, Descobridor en aan de Kaap Moraira. De rotsige onderzeekust - die toch ook tot het Valenciaanse landschap behoort - staat als een ware uitdaging voor duikers bekend.

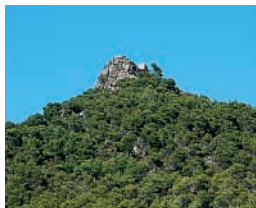
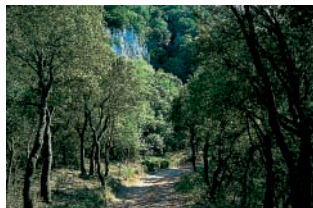

NATUURPARK SIËRRA MARIOLA

De Siërra Mariola is een massief dat zich tussen de gemeentes van Agres, Alfafara, Alcoi, Banyeres de Mariola, Bocairent en Cocentaina uitstrekt. De hoogte en grootte van deze bergen bieden een brede landschappelijke variëteit. Het water uit hun bronnen en ravijnen voedt de rivieren Vinalopó, Serpis, Barxell, enz. Met een grote rijkdom aan aromatische en geneeskrachtige planten, uitgebreide stille dennenbossen met hier en daar taxussen, esdorens, essen en eiken, is deze streek op botanisch gebied bijzonder interessant. Het ravijn Barranc del Sinc bij Alcoi is een diepe kloof met spectaculaire steenwanden die zich in het massief insnijdt. De top is de Montcabrer (1.390 m) van waaruit een groot panorama over de Andalusische bergketen te zien is. In Mariola staat een reeks goed bewaarde ijskelders of "sneeuwputten" (cavas) waar vroeger het ijs voor de streken van La Costera en La Ribera opgeslagen werd: Gran, de Don Miguel, de l'Habitació, del Buitre, enz. Verschillende aangeduide wandelpaden (zowel de Grote Wandelweg GR-7 als andere kleinere) en twee bergrustplaatsen maken het wandelen in deze bergen makkelijk.

Mediterraan bos, bijna
volkomen intact in de
omgeving van Font Roja.

NATUURPARK CARRASCAR DE LA FONT ROJA

Dit beschermd steeneikenbos strekt zich op de 1.352 meter hoge Siërra del Menejador in de gemeentegebieden van Alcoi en Ibi uit. De Oost/West-oriëntatie verhoogt het contrast tussen de zonnkant en schaduwkant, hetgeen de landschappelijke variëteit weer verrijkt. Het gaat om een vrijwel ongerept, typisch mediterraan bosgebied met typische, in de schaduw groeiende, eikensoorten (steeneiken, kleinbladige Iberische eiken, esdorens) en zon-eikensoorten naast andere loofbomen zoals taxussen en essen. Al deze gebieden hebben hun eigen fauna: er zijn zowel zoogdieren (wildzwijn, genetkat, wilde kat, das, enz.), reptielen alsook, en vooral, heel veel vogelsoorten (mus-arend, koningsarend, gier, koningsuil, enz.). Vanuit het informatiecentrum dat zich in het Heiligdom van La Font Roja bevindt (tel. 96 533 76 20), leiden talrijke gemarkeerde wandelpaden door dit prachtige bosgebied waar de mens hier en daar in stille boerderijen en afgelegen ijskelders zijn spoor heeft achtergelaten.

De Mariola-bergen bekroond door de spitse Montcabrer (boven). De Puig Campana met zijn dubbele top - de Pic Prim en de Pic Gras - boven Finestrat (boven).

DE SIËRRA AITANA EN DE PUIG CAMPANA-BERG

Tussen de streken van La Marina en Alcoià-Comtat ligt dit belangrijke gebergte dat uit verschillende aan de kust liggende massieven samengesteld is. De adembenemende rotswanden en de hoge bergkammen van kalksteen geven dit landschap een wild en sterk verticaal karakter. Bergbeklimmers uit heel Europa bezoeken het Ponoig-massief (bij Polop, 1.181 m), de Puig Campana-berg (bij Finestrat, 1.410 m), Penyal Divi (Sella). Deze bergen omcirkelen verschillende valeien met een moors aroma en rustieke sfeer van olijven en amandelen. De zuidflank van de Siërra Aitana, die een hoogte van 1.558 meter bereikt, daalt abrupt naar de kust, op de noordkant bevinden zich een interessante vegetatie zoals bergeikenbossen en verrassende plaatsen (Simes de Partagat en Font Forata, enz.). Aan de voet van de Siërra Aitana liggen de dorpen Alcoleja, Benifato, Confrides en Sella.

Zo is het Valencianse land: bergen zoals de Bèrnia en de Maigmo (boven en pagina rechts); en kusten met waterplassen en zoutplassen waar vogels een perfect habitat vinden (onderaan en pagina rechts).

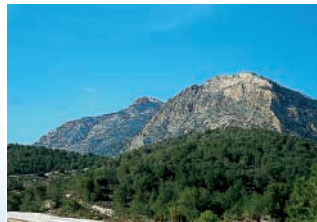
DE SIÈRRA DE BÈRNIA

Het gebergte van Bèrnia, met zijn 1.129 meter hoge spitse kam, strekt zich tussen Callosa d'En Sarrià en de landtong van Toix loodrecht op de kustlijn uit. Ten zuiden van de top bevinden zich de ruïnes van het Fort van Bèrnia dat Filips de Tweede liet bouwen om eventuele opstanden van de morisken onder controle te houden. Die woonden in de bergen en hebben de hellingen met landbouwvaarde en stenen muren gevuld. Zij volgden de islamitische traditie in een christelijk Valencia en werden uiteindelijk verstoten in 1609. Het fort is best bereikbaar langs een kleine wandelroute die van Cases de Bèrnia (bij Xaló) langs de noordkant tot Forat de Bèrnia leidt, een indrukwekkende natuurlijke gang die heel de bergkam doorkruist. Vervolgens kan u via het fort langs de zuidkant terugkeren. U kan hier van een prachtig uitzicht op de baai van Altea genieten.

HET MAIGMÓ-MASSIEF EN SIÈRRA DE L'ARGUENYA

De bergen van l'Arguena of Carrascar de Castalla en het massief van Maigmo liggen tussen de kom van Castalla in het oosten en het dal van de Vinalopó in het westen. De bergen van l'Arguena, met een vegetatie van pijnbomen en struikgewas, stijgen tot de top van Replana de la Font del Llop (1.228 m). Bezienswaardig is de Pou del Neu del Carrascar, met een zeshoekige bodem en een dak van grote bebeeldhouwde rotsen. Vele plaatsen zijn met lariksdennen herbebost. Het 1.296 meter hoge Maigmo-massief heeft uitgebreide pijnboombossen en groepen steeneiken en biedt een prachtig uitzicht vanuit de top van het Balcón de Alicante. Daaronder ligt het historische stuwmeer van Tibi (1595), gebouwd om het water van de rivier Verd op te vangen en de plantages van Alicante te bewateren. Talrijke gemarkeerde wandelpaden nodigen tot een wandeling uit.

TABARCA EN HET NATUURPARK VAN DE ZOUPAN VAN SANTA POLA

In dit dicht bij Santa Pola gelegen vochtgebied werden in het begin van deze eeuw op verschillende plaatsen, zoals Braç del Port, el Pinet, enz., zoutpannen aangelegd die het landschapsbeeld grondig veranderd hebben. In het hedendaagse natuurpark wordt dit speciale milieu beschermt: de zoutziederijen aan de kust, de zoetwaterplassen en omgeving en een strook landbouwgrond. Toch hebben de fauna en flora zich aan de vochtigheid en vooral de hoge saliniteit goed kunnen aanpassen. Indrukwekkend zijn de enorme scharen flamingo's die hier regelmatig samenkomen. Soms zijn er duizenden exemplaren tegelijk aanwezig. Ook de uitgestrekte duinen bij Pinet zijn een heel interessant gebied van dit natuurpark. U vindt het informatiecentrum in de Museo de la Sal de Santa Pola (tel. 96 669 35 46). Voor Santa Pola ligt het eiland Tabarca dat, vanwege zijn belangrijke ecosysteem zowel te water als te land, een beschermd maritiem natuurreservaat is. Vanuit Santa Pola of ook Alicante bereikt u het eiland per schip.

HET NATUURPARK VAN DE LAGUNEN VAN LA MATA EN TORREVIEJA

In de gemeentelijke gebieden van Torrevieja, Los Montesinos en Guardamar del Segura strekken zich de lagunen van La Mata en Torrevieja uit. Uit deze laatste wordt zout gewonnen: uit Cabeç de la Sal bij Pinoso wordt langs speciale leidingen pekkel gepompt, die men vervolgens in vlakke bassins laat uitdrogen tot het zoutkristal verkregen wordt. Beide vochtgebieden zijn als nest- en overwinteringsoord van groot belang voor talrijke trekvogelsoorten zoals de flamingo, het zwartborstje en verschillende soorten eenden. Ten noorden van de Laguna de La Mata liggen aan de monding van de Segura-rivier de verreikende duinenrijen van Guardamar. Om te beletten dat deze zich tot in het dorp zouden voortzetten werd een gordel van dennen en andere bomen aangeplant. Het informatiecentrum van het natuurpark bevindt zich in de Casa Forestal van La Mata (tel. 96 692 04 04).

In het zuiden van de Valenciaanse Gemeenschap liggen diverse vochtige gebieden, die op het gebied van fauna en flora van internationaal belang zijn.

HET NATUURPARK EL FONDÓ

De landwinningen en ontwateringen, die in de 18e eeuw door kardinaal Belluga doorgevoerd werden, hebben de oorspronkelijk grote afmetingen van het uitgestrekte Albufera-meer van Elx op zijn huidige stand gebracht: de Salines de Santa Pola en El Fondó of Hondo, die samen met de zoutmijnen van Santa Pola en de lagunen van La Mata en Torrevieja een driehoek van vochtgebieden vormen en die, vanwege de uiterst zeldzame flora en de talrijke vis- en vogelsoorten van buitengewone ecologische waarde zijn. Het Natuurpark van El Fondó ligt tussen de gemeentes van Elx en Crevillent en heeft verschillende milieus, afhankelijk van de vochtigheidsgraad en de waterkwaliteit. El Fondó is belangrijk voor de ecologie alsook voor de landbouw, omdat de wateren van het meer door de boeren gebruikt worden. U vindt het informatiecentrum in San Felipe Neri in Crevillent (tel. 96 667 85 15). Een excursie naar dit ten zuiden van Elx gelegen vochtgebied kan met een interessant bezoek aan het wondermooie palmbos van El Palmeral d'Elx en de historische en monumentale stad Elx gecompleteerd worden.

DE HOOGSTE ...

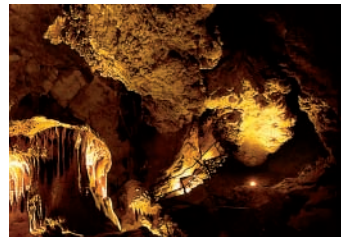
De Valenciaanse Gemeenschap is, evenals vele andere mediterrane streken, een zeer bergachtige streek. De gemiddelde hoogte is 500 m; een vierde deel ligt boven de 800 m. De massieve Iberische reliëfs strekken zich tussen La Plana van Utiel-Requena en Els Ports uit en een twintigtal plaatsen liggen boven de 1.000 meter. De hoogste hiervan bevinden zich in de Iberische gebergten van de provincie Castellón. Het hoogst gelegen dorp is Vistabella del Maestrazgo, 1.246 m; gevolgd door Coratxà, 1.235 m; Ares del Maestre, 1.194 m; Castellfort, 1.181 m; Castell de Cabres, 1.134 m; Villafranca del Cid, 1.125 m, met zeer moderne textielfabrieken, en Culla, 1.121 m. In de provincie Valencia zijn de hoogste dorpen: La Yesa, 1.008 m, het hoogst gelegen dorp; daarna komt La Puebla de San Miguel, 1.000 m, gevolgd door Alpuente, 974 m, en Vallanca, 950 m. In het zuiden van het Valenciaans land begint de Andalusische Bergketen, maar de dorpen en steden liggen iets lager. De hoogst gelegen dorpen in de provincie Alicante zijn Banyeres de Mariola (816 m), gevolgd door Confrides (785 m), La Torre de les Maçanes (788 m) en Tollos (773 m). Een bezoek aan deze dorpjes is vanwege hun uitzonderlijke ligging en hun culturele schatten zeer verrassend en zeker aan te bevelen.

...EN DE LAAGSTE PLAATSEN

Het hoge kalkgehalte van de bodem van de Valenciaanse Gemeenschap heeft bijgedragen tot een intensief kartelingsproces in het verleden: specifieke landschappelijke formaties (gaten, canyons, afronden, poljen, duinen, enz.) Er bestaan ruim 5.000 grotformaties en deze zijn allemaal beschermd door de Wet op Natuurzones van de Valenciaanse Gemeenschap. Er bestaan ondergrondse ruimtes waarvan vele grote afmetingen hebben en geomorfologisch interessant zijn (onderwatergrotten, kalkgrotten, overstromde grotten, rotsformaties, enz.) en unieke habitats voor fauna en flora zijn. De meeste zijn enkel voor specialisten toegankelijk, maar een groot aantal van deze grotten zijn ook voor het publiek toegankelijk, zoals de indrukwekkende grotten van San José (Vall d'Uixó), waar de bezoeker in een boot langs een kronkelende ondergrondse rivier geleid wordt. In de Don Juan-grot (Jalance), die in het prachtige landschap van de Valle de Ayora gelegen is, kunnen interessante steenformaties bewonderd worden. De Cova del Rull (in het Ebo-dal) is een verplicht doel voor diegene die de bergen van de Marina Alta bezoekt. De beruchte Cova de les Calaveres (Doodshoofdgrot) bij Benidoleig is een belangrijke archeologische vindplaats. De grootste grot is de Cova dels Canelobres (Busot), vol met indrukwekkende vormen; hier worden zelfs af en toe concerten opgevoerd.

In de noordelijke streken zijn de hoogste dorpen gelegen: Villafranca of La Tinença de Benifassà (pagina links). Ook binnen in de grotten en onder de zee ligt Valenciaans landschap.

■ NUTTIGE INFORMATIE

De Valenciaanse Gemeenschap heeft een complete servicedienst voor toeristen die u zal helpen om uw reis voor te bereiden en u, eenmaal aangekomen, verder zal blijven helpen. Er zijn vele toeristische publicaties om het Valenciaanse landschap te leren kennen en de plaatsen die u wenst te bezoeken uit te kiezen. Het Tourist Info-netwerk van meer dan 90 kantoren heeft vakkundig personeel en u kunt er uitgebreide toeristische informatie en publicaties vinden.

Tourist Info Alicante

Rambla Méndez Núñez, 23 · 03002 Alacant

Tel. 96 520 00 00 · Fax: 96 520 02 43

E-mail: touristinfo.alicante@turisme.m400.gva.es

Tourist Info Castellón

Pl. María Agustina, 5 · 12003 Castelló de la Plana

Tel. 96 435 86 88 · Fax: 96 435 86 89

E-mail: touristinfo.castellón@turisme.m400.gva.es

Tourist Info Valencia

Paz, 48 · 46003 Valencia

Tel. 96 398 64 22 · Fax: 96 398 64 21

E-mail: touristinfo.valencia@turisme.m400.gva.es

Tevens kunt u op het internet nadere informatie vinden:
www.comunitatvalenciana.com

■ HOE U NAAR DE VALENCIAANSE GEMEENSCHAP KOMT

De Valenciaanse Gemeenschap heeft vele verbindingen, zowel lijn- en chartervluchten via haar twee vliegvelden: Manises, naast Valencia, en El Altet (Elx). In Valencia, Gandia, Dénia en Alicante zijn havens met lijndiensten voor passagiers. Tevens zijn er ontelbare sport- en vissershavens waar u aan land kunt gaan als u met uw eigen boot reist. De treinen en bussen gaan snel en vaak naar alle regionale en nationale steden en ook naar verschillende Europese steden.

Als u met de auto komt, zullen de snelweg A7 en de nationale weg N340 de belangrijkste routes zijn, omdat ze parallel tot de kust verlopen en ze de grote Valenciaanse steden verbinden. Naar het binnenland van de Valenciaanse Gemeenschap gaan ook autobussen en treinen. En met uw eigen auto kunt u op een modern en zorgvuldig onderhouden netwerk van wegen van het landschap genieten, als u maar goed oplet. Aan de ingang van alle Valenciaanse plaatsen vindt u een bord met alle toeristische informatie en diensten.

1. De Tinença de Benifassà
2. Het dal van de Cérvol-Rivier en de Siërra del Turmell
3. Het berggebied els Ports de Morella: stenen landschappen
4. De landstreek l'Alt Maestrat, een mediterraan berglandschap
5. Rotsschilderingen en ravijnen: la Valltorta
6. Het Penyagolosa-massief
7. De Bovenloop van de Mijares
8. Natuurpark Siërra de Espadán en de Siërra Espina
9. De Bovenloop van de Palancia
10. Het Natuurpark de Sierra de Irta. De kust van Castellón
11. Het Natuurpark el Prat de Cabanes-Torreblanca
12. Het Natuurpark van de les Columbretes eilanden
13. Het Natuurpark Desert de les Palmes
14. Rincón de Ademuz
15. Het Natuurpark de Siërra Calderona
16. De Bovenloop van de Turia
17. De Reatillo-rivier en de Siërra del Tejo
18. De loop van de Cabriel
19. Het gebied van Muela de Cortes en het Cároig-massief
20. Siërras van Corbera en van les Agulles
21. Het Montdúver Massief en de Siërra de Buixcarró
22. Siërras van la Safor en l'Almirall
23. Siërras van Benicadell en Agullent
24. De kust van Valencia
25. Het Natuurpark van het Albufera-meer
26. Het Natuurpark van het Moerasgebied van Pego-Oliva
27. Het Natuurpark Montgó
28. Het Natuurpark van de Rots van Ifac - Penyal d'Ifac
29. Van Kaap San Antonio tot Kaap Blanco
30. Het Natuurpark de Siërra Mariola
31. Natuurpark Carrascar de la Font Roja
32. De Siërra Aitana en de Puig Campana-berg
33. De Siërra de Bérnia
34. Het Maigmo-Massief en Siërra de l'Arguëny
35. Tabarca en het Natuurpark van de Zoutpan van Santa Pola
36. Het Natuurpark van de Lagunen van la Mata en Torrevieja
37. Het Natuurpark el Fondó

